

[Poul Schlüter.]

demokratiet vil rage nogle partipolitiske kastanier ud af ilden igennem en afværgedagsorden — og nu er den jo foreslået — ja, så meddelte jeg allerede under mit første indlæg, at en sådan leg kan vi ikke deltage i. Vi vil undlade at stemme for afværgedagsordenen. Jeg vil gerne sige, at det er nu anden gang, socialdemokratiet i et udenrigspolitisk spørgsmål foreslår en afværgedagsorden uden overhovedet på forhånd at have ført drøftelser med oppositionspartierne. Det beklager jeg. Det synes jeg viser, at socialdemokratiet ikke har særlig lyst til at bevare det udenrigspolitiske samarbejde mellem de store partier her i folketingssalen, som vi andre altid har lagt vægt på at fastholde.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg kan ikke lide den form for argumentation, hr. Poul Schlüter her har anvendt. Den er ikke ærlig, og den er ikke på niveau med, hvad man kan forlange af ordføreren for et stort politisk parti. Hele tinget har jo hørt, at den påstand, som hr. Poul Schlüter fremførte, var, at regeringen førte sin politik på hr. Moses Olsens stemme, og jeg bad om bare ét eneste eksempel — ja, jeg sagde, at det selvfølgelig havde været bedre at få 10-15 eksempler — men bare ét eneste eksempel på, at vi har gennemført en lov på hr. Moses Olsens stemme. Må jeg bede om at få det, hr. Poul Schlüter.

(Kort bemærkning).

Poul Schlüter: Det, der er afgørende, er, at statsministeren ikke kunne have dannet sin regering, medmindre ét eller to grønlandske mandater gav sig partipolitisk til kende og støttede ham. Efter regeringsdannelsen har vi oplevet en lang række afstemninger — jeg nævnte 10 eksempler, og flere vil følge under afstemningerne i morgen — hvor den gamle regerings tre partier i konkrete lovgivningsspørgsmål samlet har stemt imod regeringens lovforslag. Derfor har jeg ret i, at regeringen både ved sin dannelse og i sit lovgivningsarbejde støtter sig på det aldeles snævre flertal, den har.

Statsministeren (J. O. Krag): Ja, det er da ganske uimodsigeligt, at denne regering

har sin parlamentariske basis også på de nordatlantiske stemmer. Det er ganske uimodsigeligt. Ethvert barn, der følger med i dansk politik, ved det, og hvori består egentlig det forunderlige? Jeg går da ud fra, at hr. Poul Schlüter og det konservative parti anerkender, at en grønlandsk stemme i dette ting har nøjagtig samme værd som enhver anden stemme. Ja men hvori består så kritikken? Det, jeg derimod vil kritisere hr. Poul Schlüter for, og jeg gør det en gang til, er den uværdige måde, han argumenterer på, når han giver sin påstand den formulering, at regeringens politik bygger på hr. Moses Olsens stemme. Hr. Poul Schlüter kan ikke dokumentere denne påstand med ét eneste eksempel, thi ikke én eneste lov er gennemført i dette ting beroende på hr. Moses Olsens stemme.

Henry Christensen: Det var jo en stærkt moraliserende statsminister, vi hørte til sidst. Jeg havde egentlig tænkt mig at indlede, og det vil jeg nok fastholde, med et par bemærkninger om det, statsministeren for lidt siden sagde om folketingets arbejdsform, om den problemstilling, vi her er stillet over for, for jeg tror, det er vigtigt for os fortsat at overveje den. Jeg har ikke haft lejlighed til at efterprøve den statistik, som statsministeren mødte frem med, den er sikkert korrekt, men jeg forstod også, at statsministeren var enig med mig i, at vi sidder tilbage med en stærk fornemmelse af, at vi har været igennem en overordentlig presset arbejdsperiode, og at der heri selvfølgelig må indgå ikke bare statistikken, men også vægten af det lovgivningsmateriale, der har været til behandling.

Jeg har egentlig først og fremmest ønsket at henstille stærkt til regeringen fra det kommende folketingsår at medvirke til en tidlig tilrettelæggelse, så lovforslagene kan fremsættes tidligt og arbejdet tilrettelægges sammen med folketingets ledelse. Det er min positive hensigt med at have rejst spørgsmålet her i dag. Jeg indrømmer, at statsministeren var i den situation, at han ikke kunne forberede sit lovgivningsarbejde sidste sommer, og det må man selvfølgelig medtage i vurderingen. Jeg sagde det derfor heller ikke så meget som en kritik, selv om det måske burde have ført til, at regeringen havde været lidt mere tilbageholdende med